Torsdag, den 19. september 2019

P9_TA(2019)0018

Myanmar, navnlig situationen for rohingyaerne

Europa-Parlamentets beslutning af 19. september 2019 om Myanmar, navnlig situationen for rohingyaerne (2019/2822(RSP))

(2021/C 171/03)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om Myanmar og situationen for rohingyaerne, navnlig dem, der blev vedtaget den 21. maj 2015 ([1]), den 7. juli 2016 ([2]), den 15. december 2016 ([3]), den 14. september 2017 ([4]), den 14. juni 2018 ([5]) og den 13. september 2018 ([6]),

— der henviser til Rådets konklusioner af 26. februar 2018 om Myanmar/Burma og til konklusionerne af 10. december 2018,

— der henviser til den femte menneskerettighedsdialog mellem Den Europæiske Union og Myanmar, der fandt sted den 14. juni 2019 i Nay Pyi Taw,

— der henviser til FN-konventionen om flygtninges retsstilling fra 1951 og protokollen hertil fra 1967,

— der henviser til FN's konvention fra 1948 om forebyggelse af og straf for folkedrab,

— der henviser til den endelige rapport og henstillingerne fra det Kofi Annan-ledede rådgivende udvalg om delstaten Rakhine,

— der henviser til rapporten fra FN's Sikkerhedsråds generalsekretær om konfliktrelateret seksuel vold, der blev offentliggjort den 23. marts 2018 (S/2018/250),

— der henviser til rapporten fra FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC) af 8. august 2018 (A/HRC/42/50) om de detaljerede resultater af den uafhængige internationale undersøgelsesmission om Myanmar (UNIFFM), UNHRC's resolution af 3. oktober 2018 om menneskerettighedssituationen for rohingyamuslimer og andre mindretal i Myanmar (A/HRC/RES/39/2) og UNHRC's rapport af 7. august 2019 om FN's uafhængige undersøgelsesmekanisme for Myanmar (A/HRC/42/66),

— der henviser til rapporten fra UNIFFM af 22. august 2019 om seksuel og kønsbaseret vold i Myanmar og de etniske konflikters kønsspecifikke konsekvenser (A/HRC/42/CRP.4),

— der henviser til Genèvekonventionen fra 1949 og tillægsprotokollerne dertil,

— der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,

— der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,

A. der henviser til, at mere end 700 000 rohingyaer siden 2017 er flygtet fra Myanmar til sikkerhed i nabolandet Bangladesh efter undertrykkelse, fortsatte alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, herunder udbredte drab, voldtægter og afbrænding af landsbyer begået af Myanmars væbnede grupper i delstaten Rakhine, som havde været hjemsted for over 1 million rohingyaer;

([1]) EUT C 353 af 27.9.2016, s. 52.
([2]) EUT C 101 af 16.3.2018, s. 134.
([3]) EUT C 238 af 6.7.2018, s. 112.
([4]) EUT C 337 af 20.9.2018, s. 109.
([5]) Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0261.
([6]) Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0345.

B. der henviser til, at rohingyaerne i vidt omfang betragtes som et af de mest forfulgte mindretal og udgør den største statsløse gruppe, og at mange af dem nu lever i den største flygtningelejr i verden, Kutupalong, i Cox's Bazar i Bangladesh;

C. der henviser til, at flygtningelejrene i Bangladesh er overfyldte og præget af uhygiejniske forhold, giver begrænset adgang til sundhedspleje for mødre og til sundhedspleje for kvinder og børn og er ekstremt sårbare over for naturkatastrofer, herunder jordskred og oversvømmelser; der henviser til, at rohingyabefolkningen, der bor i flygtningelejrene, stadig står over for alvorlige trusler, og at den på grund af mad og vand af dårlig kvalitet er i alvorlig fare for forskellige sygdomme og infektioner; der henviser til, at rohingyabørn stadig ikke har tilstrækkelig adgang til formel uddannelse; der henviser til, at rohingyaflygtningene i Bangladesh i de seneste uger har været udsat for begrænsninger i deres ret til ytringsfrihed, forsamlings- og foreningsfrihed; der henviser til, at udgangsforbud og kommunikationsnedbrud kan føre til yderligere alvorlige menneskerettighedskrænkelser mod dem;

D. der henviser til, at der skønnes at være omkring 600 000 rohingyaer tilbage i delstaten Rakhine, som underkastes vedvarende diskriminerende politikker og praksisser, systematiske krænkelser af deres grundlæggende rettigheder, vilkårlige anholdelser, indespærring i overfyldte lejre, manglende bevægelsesfrihed og stærkt begrænset adgang til uddannelse og sundhedspleje;

E. der henviser til, at myndighederne i Myanmar siden juni 2019 har afbrudt telekommunikationen i den nordlige og centrale del af delstaten Rakhine og i Paletwa i delstaten Chin; der henviser til, at der er opretholdes en stram militær kontrol, som begrænser adgangen til og mediedækningen i delstaten Rakhine;

F. der henviser til, at Myanmar og Bangladesh har bebudet repatrieringsplaner, som blev annulleret på grund af manglende garantier; der henviser til, at flygtningene er blevet alvorligt traumatiserede og er bange for at vende tilbage; der henviser til, at alle tilbagesendelser skal være sikre, frivillige, værdige, bæredygtige og i overensstemmelse med princippet om non-refoulement;

G. der henviser til, at UNIFFM den 27. august 2018 offentliggjorde sin rapport, der konkluderede, at der er begået de alvorligste krænkelser af menneskerettighederne og de alvorligste forbrydelser i henhold til folkeretten, herunder forbrydelser mod menneskeheden og det sandsynlige folkedrab, mod rohingyaerne; der henviser til, at Rådet den 10. december 2018 gav udtryk for dyb bekymring over UNIFFM's resultater; der henviser til, at Myanmar hidtil har nægtet at give en undersøgelsesmission, der er nedsat af FN's Menneskerettighedsråd, tilladelse til at rejse ind i landet og har forhindret FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Myanmar i at få adgang;

H. der henviser til, at ifølge den seneste rapport fra UNIFFM af 16. september 2019 er Myanmars regerings handlinger fortsat en del af et udbredt og systematisk angreb, der omfatter forfølgelse og andre forbrydelser mod menneskeheden rettet mod de tilbageværende rohingyaer i delstaten Rakhine; der henviser til, at UNIFFM i sin rapport af 22. august 2019 endvidere rapporterede om alvorlige og vedvarende forsætlige handlinger i form af seksuel og kønsbaseret vold, herunder systematisk voldtægt, gruppevoldtægter og seksuelle overgreb begået af Myanmars militær og sikkerhedsstyrker mod rohingyakvinder, børn og transkønnede personer som led i en udrensningskampagne med det formål at terrorisere og straffe etniske minoriteter; der henviser til, at seksuel vold anvendes til at splitte hele samfund og afholde kvinder og piger fra at vende tilbage til deres hjem; der henviser til, at ofre for voldtægt i lejrene kan risikere social udstødelse af deres samfund;

I. der henviser til, at EU konsekvent har opfordret til, at de ansvarlige for sådanne forbrydelser drages til ansvar, og har præsenteret og støttet de resolutioner, der blev vedtaget på FN's Menneskerettighedsråd den 27. september 2018 og på FN's Generalforsamlings 3. Komité den 16. november 2018; der henviser til, at myndighederne i Myanmar nægter at foretage en seriøs undersøgelse af menneskerettighedskrænkelserne mod rohingyaerne og stille gerningsmændene til ansvar; der henviser til, at Myanmar fortsat benægter, at disse krænkelser af rettigheder nogensinde har fundet sted; der henviser til, at de mest fremtrædende militærfolk, som førte tilsyn med angrebene mod rohingyaerne, fortsat bestrider deres stillinger; der henviser til, at myndighederne nægter at samarbejde med FN-mekanismerne;

Torsdag, den 19. september 2019

J. der henviser til, at Rådet den 29. april 2019 forlængede de restriktive foranstaltninger over for Myanmar med et år indtil den 30. april 2020, herunder indefrysning af aktiver og rejseforbud for 14 højtstående militærfolk, grænsevagter og politifolk i Myanmar, der er ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser begået mod rohingyafolket, landsbyboere, der tilhører etniske mindretal, og civile i delstaterne Rakhine, Kachin og Shan;

K. der henviser til, at rohingyaerne officielt har været statsløse siden vedtagelsen af de burmesiske love om statsborgerskab i 1982, som fratager rohingyaerne grundlæggende civile, politiske og socioøkonomiske rettigheder, såsom fri bevægelighed, politisk deltagelse, beskæftigelse og social velfærd; der henviser til, at omkring 1,1 million rohingyaer nægtes adgang til statsborgerskab; der henviser til, at rohingyaer, der vender tilbage, vil blive tvunget til at underskrive nationale kontrolkort, hvilket vil udelukke dem fra statsborgerskab i Myanmar;

1. gentager sin stærke fordømmelse af alle tidligere og nuværende krænkelser af menneskerettighederne og de systematiske og omfattende angreb, herunder drab, chikane, voldtægt og ødelæggelse af ejendom, som i henhold til UNIFFM's og FN's Menneskerettighedskontors oplysninger udgør folkedrab, krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden begået af væbnede styrker mod rohingyafolket; fordømmer på det kraftigste militærets og sikkerhedsstyrkernes uforholdsmæssige reaktion; understreger, at militæret hele tiden har overtrådt den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret;

2. udtrykker sin dybeste bekymring over den igangværende konflikt, krænkelser og rapporteret seksuel og kønsbaseret vold mod rohingyaerne i Myanmar begået af de væbnede styrker; fordømmer sådanne krænkelser af den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning og gentager sin opfordring til regeringen i Myanmar under ledelse af Aung San Suu Kyi og sikkerhedsstyrkerne om omgående at standse de vedvarende krænkelser og drab og den seksuelle og kønsbaserede vold mod rohingyafolket og andre etniske grupper;

3. fordømmer den vedvarende forskelsbehandling af rohingyaerne og de strenge restriktioner for deres frie bevægelighed og fratagelsen af basale tjenester i Myanmar; understreger, at mediefrihed og kritisk journalistik er vigtige grundpiller i demokratiet og afgørende for at fremme god regeringsførelse, gennemsigtighed og ansvarlighed; opfordrer Myanmars regering til at tillade fuld og uhindret adgang til delstaten Rakhine, Kachin og Shan for internationale observatører, herunder FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Myanmar, uafhængige observatører og menneskerettighedsorganisationer og humanitære organisationer, for at sikre uafhængige og upartiske undersøgelser af påstande om alvorlige krænkelser af menneskerettighederne begået af alle parter og til at ophæve internetafbrydelsen i de resterende fire byområder Ponnagyun, Mrauk-U, Kyuakaw og Minbya;

4. opfordrer myndighederne i Myanmar til at skabe betingelser og garantier for en sikker, frivillig, værdig og bæredygtig tilbagevenden under FN's tilsyn for de rohingyaer, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland; opfordrer indtrængende regeringerne i både Myanmar og Bangladesh til fuldt ud at respektere princippet om non-refoulement; opfordrer indtrængende Myanmars regering til at anerkende rohingyaernes fuldgyldige statsborgerskab, herunder de tilhørende rettigheder og forfatningsmæssige garantier, og til straks og fuldt ud at gennemføre henstillingerne fra det rådgivende udvalg om Rakhine; opfordrer endvidere Myanmars regering til at indlede en dialog med rohingyaembedsmænd og anerkende rohingyaerne som en af de 135 etniske grupper, der er anerkendt ved lov i Myanmar;

5. anerkender arbejdet i den femte menneskerettighedsdialog mellem EU og Myanmar; bemærker, at drøftelserne omfattede en lang række menneskerettighedsspørgsmål, herunder ansvar for menneskerettighedskrænkelser, situationen i delstaterne Rakhine, Kachin og Shan, herunder humanitær adgang, grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, fordrevne personers behov, økonomiske og sociale rettigheder, migration og samarbejde om menneskerettigheder i multilaterale fora; beklager, at dialogen ikke har haft nogen indvirkning på situationen på stedet;

6. opfordrer regeringen og de væbnede styrker i Myanmar til at tillade troværdige og uafhængige undersøgelser af de påståede alvorlige og systematiske menneskerettighedskrænkelser; understreger, at gerningsmændene til sådanne forbrydelser straks skal retsforfølges;

7. gentager sin opfordring til Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og medlemsstaterne til at søge ansvarlighed i multilaterale fora for gerningsmændene bag forbrydelserne i Myanmar; glæder sig i denne forbindelse over EU's lederskab i forbindelse med oprettelsen af FN's uafhængige undersøgelsesmekanisme for Myanmar (IIMM) med henblik på at indsamle, konsolidere, bevare og analysere beviser for de mest alvorlige internationale forbrydelser og overtrædelser, der er begået i Myanmar siden 2011; opfordrer Myanmar til at samarbejde i de internationale bestræbelser på at sikre ansvarlighed, herunder ved at tillade adgang til landet for den nyligt operationelle IIMM; opfordrer EU, dets medlemsstater og det internationale samfund til at sikre, at IIMM har den nødvendige støtte, herunder finansiel støtte, til at gennemføre sit mandat;

8. glæder sig over vedtagelsen af sanktioner i Rådet for Udenrigsanliggender den 24. juni 2018 og den 21. december 2018 over for militær og embedsmænd fra Myanmars væbnede styrker (Tatmadaw), grænsevagter og politifolk, der er ansvarlig for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne mod rohingyafolket, og forventer, at disse personer løbende kontrolleres under sanktionsordningen; gentager sin opfordring til FN's Sikkerhedsråd om at indføre en omfattende våbenembargo mod Myanmar og vedtage målrettede sanktioner mod de fysiske og juridiske personer, der synes at være ansvarlige for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne;

9. minder regeringen i Myanmar om, at den skal opfylde sine forpligtelser og tilsagn med hensyn til demokratiske principper og grundlæggende menneskerettigheder, som er en væsentlig del af »alt undtagen våben«-ordningen (EBA); forventer, at Kommissionen iværksætter en undersøgelse i denne henseende; beklager, at Kommissionen endnu ikke har iværksat en sådan undersøgelse;

10. glæder sig over Den Internationale Straffedomstols (ICC's) afgørelse om sin jurisdiktion med hensyn til deportationen af rohingyaer fra Myanmar og ICC's chefanklagers afgørelse om at iværksætte en indledende undersøgelse af forbrydelser begået mod rohingyafolket under domstolens jurisdiktion siden oktober 2016; opfordrer myndighederne i Myanmar til at samarbejde med ICC; opfordrer Myanmar til at undertegne Romstatutten for ICC; opfordrer FN's Sikkerhedsråd til at indbringe situationen i Myanmar for ICC, herunder alle forbrydelser under dens jurisdiktion, der er begået mod rohingyaerne, eller til at oprette en international ad hoc-straffedomstol; gentager sin opfordring til EU og dets medlemsstater om at gå i spidsen i FN's Sikkerhedsråd med anmodningen om at indbringe situationen i Myanmar for ICC; opfordrer endvidere EU og dets medlemsstater til at tilslutte sig og støtte bestræbelserne på at åbne en sag om Myanmars mulige overtrædelse af FN's konvention om folkedrab ved Den Internationale Domstol;

11. opfordrer EU og dets medlemsstater til at fremme vedtagelsen af en resolution om Myanmar på den næste samling i FN's Menneskerettighedsråd;

12. roser den indsats, regeringen og befolkningen i Bangladesh har gjort for at yde beskyttelse og sikkerhed for rohingyaflygtninge, og tilskynder dem til at fortsætte med at yde humanitær bistand til flygtninge fra Myanmar; opfordrer myndighederne i Bangladesh til at garantere fuld og diskriminationsfri adgang til kvalitetsuddannelse for rohingyabørn, til at ophæve restriktionerne for adgang til internettet og til onlinekommunikation og til fri bevægelighed og til at sikre, at sikkerhedsstyrkerne, der opererer i lejrene, opretholder alle standarder for beskyttelse af flygtningenes personlige sikkerhed;

13. glæder sig over, at EU i begyndelsen af september 2019 udbetalte 2 mio. EUR i fødevarehjælp til FN's Verdensfødevareprogram til rohingyalejrene i Cox's Bazar, men anmoder Rådet og Kommissionen om på baggrund af behovene på stedet at fortsætte deres bestræbelser i denne henseende; minder om, at det økonomiske ansvar for at bistå flygtningene ikke i uforholdsmæssig høj grad bør påhvile Bangladesh; opfordrer til yderligere international støtte til de samfund, der huser flygtninge, herunder ved at tackle indenlandske sociale, uddannelsesmæssige, økonomiske og sundhedsmæssige udfordringer;

14. minder endvidere om behovet for, at der ydes medicinsk og psykologisk bistand i flygtningelejrene, og at den specielt tilpasses sårbare grupper, herunder kvinder og børn; opfordrer til mere omfattende støttetjenester for ofrene for voldtægt og seksuelle overgreb;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Myanmars regering og parlament, statsrådgiver Aung San Suu Kyi, Bangladeshs regering og parlament, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Kommissionen, EU-medlemsstaternes regeringer og parlamenter, generalsekretæren i Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN), ASEAN's Mellemstatslige Menneskerettighedskommission, FN's særlige rapportør for menneskerettighedssituationen i Myanmar, FN's højkommissær for flygtninge og FN's Menneskerettighedsråd.